

упражнили грамадно влияние върху съвременниците.²⁹

Въ лиричната пѣсень: „Стара майка се про-
шава съсъ синатъ си“ (печатана за пръвъ пѣтъ въ
„Цариградски Вѣстникъ“ 6. VIII. 1849 г., бр. 59)
Чинтуловъ слѣдъ свидна раздѣла дава възвишенъ
и трогателенъ изразъ на тѣжата си по родина, из-
пѣва копнежътъ си по хубава чужбина, —

Свѣтътъ и хората да видишъ
И да си търсишъ тамъ честъта

смирената майчина любовъ на старини безъ прими-
рение —

Но мислишъ ли ти, рожбо мила,
Че ще да имамъ азъ покой,
Кога отъ старость и безъ сила,
Любезний образъ спомня твой?

И накрай като финалъ на тази тѣжва история иде
спомена за вѣчната раздѣла съ смъртъта —

Кога се вече ти находишъ
По чуждостранни градове
И въ тази кѣща пакъ си додешъ,
Кой ще ти помощъ подаде?

Кѣде е мойта майка мила,
Роднинитѣ ще питашъ ти
Но само нейната могила
Тогазъ ще ти покажатъ тѣ.

Но това скръбно прѣдчувствие не се сбѣдва, и Чин-
туловъ е щастливъ, 12 години по-късно, да я види
жива и прѣдъ нея да изпѣлни завѣта на родината.³⁰